

13. ročník Pohár F-Air očima ředitele

Po dlouhé době jsme měli štěstí na pěkné počasí! Krásná slunná sobota uvítala na benešovském letišti 21 soutěžících posádek, z nichž tři posádky soutěžily v odechové kategorii a ostatní ve sportovní kategorii Poháru F-Air. Trať měřila 130 km a vedla již tradičně jižně od benešovského letiště po malebné krajíně Středočeské pahorkatiny. Hodnocení sportovní náročnosti soutěže

vyjádřil výstižně Ondráš Pokorný ve svém shrnutí. Jelikož nebyl jediný, kdo kritizoval větší sportovní náročnost soutěže a těžší traťové fotografie, přistoupil jsem k radikálnímu rozhodnutí zjednodušit celou soutěž. Proto pokud jste se někdo obával, že je v posledních letech soutěžní trať složitá či fotografie příliš náročné, přileťte si příští rok vyzkoušet soutěžní let na Pohár F-Air

2009! Na benešovském letišti vás čeká výrazně jednodušší trať s fotografiemi, které by nemělo činit problémy najít většinu soutěžících a to v obou kategoriích - odechové i sportovní! Kulturní program zahrnující péči o vás počínaje snídaní podávanou v průběhu briefingu, přes polední „guláš“ a vrcholící odpoledně-večerním grilováním masa u soudku piva je opět samozřejmostí, stejně jako tomu bylo letos!

Kompletní zadání soutěžní trati najdete jako každý rok na www.aerobaze.cz/pohar - kdo nemohl přiletět, může si trať zaletět tréninkově kdykoliv jindy. Na uvedených webových stránkách soutěže najdete i výsledky a fotografie z průběhu soutěže.

Patrik@Sainer.eu

Pohár F-Air 2008 aneb nerovný boj s Patrikem Sainerem

Téměř si již ani nepamatuji, kdy jsem se tohoto leteckého klání účastnil prvně. S jistotou ale mohu říct, že takhle krásné počasí, jaké panovalo v sobotu 30. srpna na letišti v Benešově, jsme nezažili ani při jednom předešlém ročníku. Pravda, po zahájení letu jsem coby navigátor přeci jen pocítil jednu nezanedbatelnou nevýhodu toho pozdně letního slunečného dne - termiku. Ta sice dokáže potěšit všechny plachtaře, ale v ultralightu 150 metrů nad zemí to žádný med není.

Samotná soutěž byla naplánována s již tradiční pečlivostí a nemalou měrou zákeřností, tedy vlastností, které jsou staviteli Patriku Sainerovi zcela vlastní. Je sice pravda, že se Patrik zatím ještě nepustil do komplikování již samotné přípravy letu, na kterou je až luxusně mnoho času (tentokrát 45 minut), vezmeme-li v úvahu, že mapu dostane posádka připravenou včetně zakreslené trati. Jediné, co navigátor musí udělat, je naplotovat do mapy časové údaje dle deklarované rychlosti. Lze se sice pokusit i o natipování umístění fotografií na trati, což je však vzhledem k jejich velké detailnosti téměř nemožné.

Vše je tedy připraveno, letadlo zkontrolováno a blíží se časové okno pro start.

Po vzletu jsme se poměrně rychle zorientovali, neboť nepatrná výhoda znalosti místního prostředí tu přeci jen je, a nasazujeme na trať. Po nalezení první fotky se s pilotem Jirkou Hlomem ujišťujeme, že jsme zase doma, protože klasické Patrikovy zákeřné fotky jsou zase tu. Je až skoro s podivem, že se nám podařilo zbaštit mu falešnou fotografii prvního otočného bodu, která byla krásně viditelná z velké vzdálenosti, což by bylo opravdu velmi výjimečné. Ale nebylo tomu tak. Skutečný otočný bod vypadal téměř identicky, avšak orientace mostu přes železniční trať byla obráceně a samozřejmě nebyl z dále tak pěkně vidět. Takže už zde máme první trestné body za chybně určenou fotografii otočného bodu. Dále po trati již byly fotografie našťastí opravdu dobře ukryté, takže když člověk náhodou nějakou našel, mohl si být zcela jist, že je to ta pravá. To vedlo k velké nelibosti dalších závodníků, kteří se snažili protestovat proti značné detailnosti fotografovaných objektů - ale skoro mě překvapuje, že jim to za to stojí, neboť je to každý rok stejné. Nicméně si neodpustím vzkaz pro Patrika, že by bylo dobré snížit počet zákeřných fotografií, neboť pro neznalé letce je poněkud

frustrující, když nazpět nedovezou ani jednu nalezenou fotografii - dal bych to tak 50/50, ale to je jen mé doporučení, nebo snad prosba?

Dále vše probíhalo v již zaběhnutých kolejích, radost na palubě z každé nalezené fotografie, dlouhé zkoumání fotografií otočných bodů a místy nerovný boj s větrem, který ačkoliv nefoukal nijak výrazně, tak pro náš stroj typu Tulák to byla stejná tu a tam výzva - nutno přiznat, že jsme se s ní porvali poměrně obstojně.

Průlet KBT, hledání letiště a příprava na poslední úlohu - přesnost přistání. Vzhledem k tomu, že jsme si byli vědomi, že vítr již od rána fouká na dráhu 27 spíše zezadu než zboku, bylo nám jasné, že již jen trefit se do decku bude úspěch a doufat v nulové pásmo nás ani nenapadlo. V průběhu přistání se nám vše potvrdilo - byl to boj. Musím sice pogratulovat Jirkovi za to, že se nám nakonec tu nulu trefit podařilo, ale bylo to za cenu velkého strachu na mé polovině sedadla.

Vše dokonáno. Teď se již jen dozvídáme, co všechno se nám letos nepovedlo - okamžik pravdy - chybně identifikovaná fotografie prvního otočného bodu nás sice stojí první místo, ale v boji o počet nalezených traťových fotografií jednoznačně vítězíme. A to je, vzhledem k výše napsanému, nezanedbatelný úspěch ☺.

*Takže do roka a do dne, Patriku...
Ondřej Pokorný*

Z výsledků

Sportovní kategorie (celkem 18 posádek)

Poř. Posádka	Letadlo	Trestné body
1 Machovský Jiří - Cabažšek Martin	OK-FOH	244
2 Hlom Jiří - Pokorný Ondřej	HUE01	300
3 Čamek Jan - Stadler Jakub	OK-IKC	410
4 Fiala Miloš - Koudelka Jiří	OK-IKC	426
5 Brůna Antonín - Pitelka Vladimír	EUU26	472

Odechová kategorie

1 Sýkora Martin - Sýkorová Markéta	BUU45	808
2 Kratochvíl Ladislav - Písek Petr	MUU61	838
3 Smejkal Petr - Stojánek Pavel	GPS	852